

På skrå inn i mannsidentiteten

BRONY Eivind Kirkeby samler på My Little Pony-effekter. FOTO Fartein Rudjord

Se ikke bort fra at *My Little Pony* kan bringe oss nærmere hverandre.

TEKST

Øystein Helmikstøl

PUBLISERT 5. februar 2018

– **Du er over middels interessert i serien *My Little Pony* . Hvorfor i alle dager?**

– Hva er det ikke å like! Fargerike, magiske karakterer som bekjemper problemer og fiender ved hjelp av vennskap i fantasiriket Equestria. Serien er faktisk bra skrevet, med masser av sjarm, relaterbare karakterer og fengende sanger.

– **Hva sa familien og vennene dine da du stod fram som *brony* ?**

– Vel, jeg har aldri stått fram som sådan. Det var ingen planlagt prosess bak det, det skjedde mer gradvis. Familie og venner er vant til at jeg liker tegnefilmer, tegneserier, og litt alternative ting, så *My Little Pony* ble bare nok en rar ting jeg liker. De fleste synes det er morsomt, og min svigerinne pleier ofte å kjøpe noe ponni-relatert til meg til jul.

– **Hva sa psykologen din da du fortalte om dette?**

– Jeg har ingen psykolog.

– **Det var ikke så lett å finne litteratur om menn som går såpass på skrå inn i mannsidentiteten, ifølge forfatterne av fagartikkelen vi trykker i denne utgaven. Selv om det er mange av dere – 60 000 har for eksempel bidratt på bronymystudy.com. Handler fenomenet om en flukt fra virkeligheten?**

– Det er en viss virkelighetsflukt, ja. Man kan leve seg inn i en annen, langt hyggeligere og mer spennende verden, og følge med og heie på karakterer man relaterer til.

– Konservativt nyhetsmedier betrakter brony-fenomenet som et symptom på en pågående maskulinitetskrise. Hva sier du?

– Jeg er nok ikke helt enig i den fremstillingen. Ordet «krise» får det til å virke som noe negativt. For meg er det mer et symptom på at de stereotypiske kjønnsrollene har blitt friere enn de har vært. Det er ikke lenger like tabu for menn å like noe som anses som feminint, å like noe som er laget for jenter eller kvinner. Jeg ser ikke hvordan dette kan være en negativ ting for menn, eller for samfunnet generelt. Menn bør kunne få like magiske ponnier og fargen rosa uten at det skal være et problem.

– Du deler et univers med små jenter, er du redd for at folk tror det handler om seksualitet?

– Ikke egentlig, nei. Donald Duck og superhelt-serier er hovedsakelig laget for barn, men det finnes dedikerte fullvoksne fans av begge. Jeg ser ikke hvordan My Little Pony er forskjellig.

– Men infantilt er det vel?

– Jo, det er definitivt barnslig, på et vis. Men hva er galt med litt barnslighet? Livet blir kjedelig hvis man må ta alt dønn seriøst hele tiden.

– Er dette en fetisj?

– Nei. Når det er sagt, så finnes det jo erotiske fremstillinger av serien og karakterene, både tegninger og historier laget av voksne fans. Men dette finnes i alle slike fan-kulturer. Supermann, fotball, pop-musikk, Donald Duck. Fans har laget erotiske fremstillinger basert på alle disse. Så at det også finnes av My Little Pony, er ikke overraskende. Det finnes erotisk, fan-laget media i alle disse fan-gruppene.

– Er det en spesiell type personer som trekkes mot serien?

– Det finnes mange ulike typer personer som liker serien, men jeg tror et fellestrekk er *åpensinnethet*. Folk som er åpne for at man kan være annerledes, som er åpne for at menn kan like en tegnefilmserie med fargerike ponni-karakterer. Det er også gjerne folk som har et visst anlegg for «fantastiske medier». Det vil si TV-spill, tegneserier, og romaner med karakterer i andre verdener man kan leve seg inn i. For eksempel Marvel-superheltene, Ringenes Herre-universet av Tolkien, eller Mass Effect-spillene.

– Hvor viktig er det for deg og andre bronies å skille dere ut?

– Å skille seg ut er ikke viktig som sådan, men å kunne uttrykke hvem man er, og sine interesser er definitivt viktig. Det er det for alle mennesker. Men med tanke på at det å være brony er ganske uvanlig, så er det jo ikke til å unngå at man vil kunne skille seg ut fra resten.

– *Er du blitt avhengig?*

– Nei, jeg vil ikke si det. Jeg har et ganske sunt forhold til serien. Det er en av mange ting jeg liker. Jeg liker den riktignok ganske godt, samler på figurer fra serien og lignende, men jeg lar det ikke styre livet mitt.

– **Kan du le av det selv?**

– Definitivt! Selvironi er viktig. Som mye i livet, er det litt absurd om man virkelig tenker på det.

– **Har bronies noe politisk budskap?**

– Noe politisk budskap vet jeg ikke, men det har definitivt et medmenneskelig budskap om toleranse og vennskap. Seriens fulle navn er jo *My Little Pony: Friendship is Magic*, og gjennom serien får man se hvor magisk vennskap virkelig kan være.

Jeg er særlig glad i dette sitatet, fra karakteren Twilight Sparkle: «Sometimes the thing you think will cause you to lose friends and feel left out, can actually be the thing that helps you make your closest friends and realize how special you are.» Folk er ofte redde for å være rare, men slike rarheter er noe som kan bringe oss enda nærmere hverandre.

Hvorfor NÅ?

- Musiker Eivind Kirkeby (33) har fulgt med på serien siden den startet, samler på effekter og har en fast sang fra serien som han coverer på konserter.
- Han driver også et My Little Pony veldedighetsprosjekt: <https://alittlebitforcharity.bandcamp.com/>
- Unge menn som ser på *My Little Pony*, utfordrer stereotype kjønnsroller, skriver Ingvild Jensen Amrud et al. i en fagartikkel på side 94

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 2, 2018, side 84-85

TEKST

Øystein Helmikstøl, journalist i Psykologtidsskriftet